

בסיום הדם פרק שני חולין

תמיינה מנגנון שליך לפדרו ולמיינו
למגנימיטן ומון נוגה מגנווקדזין קמניז
ייל' דרכי פליין כיוון טסוטו לפדרו
סוח למפרען שטיטס לרהייה ח' ג'
לכטיניגו וויפליאן קודס פליין ועד
הלה ייס ליל' צ' כל שטומד לפדרו
פליין דמי וויפליאן ג' פלאס נזקונ
וועומ שטיטס לרהייה מסטס מ'
() שטיטס קידס לטוין שטיטס
טהייה ליל' צ' טפליאן נספער מסטס
יא ה' פ' ס' מה'ל
שעת לילא ז'

וליפרקיינהו ו**וליכטינגו** בענין העמדה
הערוכה וכמאן אי כר"מ דאמר הכל هو
כלל העמודה והערוכה האמר שחוותה שאינה
אויה שמה שחיתה אי בר' שמעון דאמר
שחוותה שאינה אויה ראייה לא שמה שחיתה
אמר לא היו בכלל העמודה והערוכה אמר
ב*תורה יערן* ר' יהונתן זעירא ל' ואמיינן דרבנן

וְלֹבֶרְקוֹנוֹז. וַיָּסַע מִמּוּלִיס נַכְלָלָה
הַגְּמַדָּה וְהַנְּבָרָה. לֹא פָזֵן לָמָּה כִּי
שְׁכָמֹונָ צָאן (וַיְהִי כ) וְשָׁמְעוּ לָמָּה
לוֹמָה קָכָן^ו וְלֹמָר מִמָּה לֹא יָכוֹל
לְמִמְּלִיטָן לְמַרְלָתָן לְאַתְּ פָסִי מַרְלָתָן
מִעֲמֵד שְׁמַנְיָה^ז שְׁמַנְיָה רְלָוָה לְמוֹעֵד
שְׁמַנְיָה סִילָה וְנַעֲשֵׂין שְׁמַנְיָה וְשְׁמַנְיָה:
אי בְּרִ"מ דָּאמָר. נַפְגָּז^ח דְּמַמּוֹלָס
(ק"ג: ע"ט): הַכֵּל דָו בְּלִי^ט הַגְּמַדָּה
וְהַנְּבָרָה. לֹמֶד קְדֻשָּׁה מִזְמָה שְׁנָפֶל
בְּאַס מָוס וְלֹמֶד קְדֻשָּׁה זְלָק^י קְדֻשָּׁה:
הָאמָר. נַמְמִינִי (לְקָמָן ג' ס"ה). סַכְוֹמָן

הנחות ה^בח

א) תורה או רשות
ב) ישראל ומן תגר עיר
בתוכם אשר צור צי
היה או עיר אשר אין
שheid אוט טנו ובכון
בפניהם (אורה, ז' ז)

ג) רק הדם לא רាទו
על החצר (ב' ט)

ד) פטום: (ודין כ' ט)
אך בעין נור מוקטן
מם קינה טהור ונגע
בבלמים יטמא:

(ב) כי רהריך אליך
את בגדך נאשרא רב
לה וארות אליה בש
מי החאה גנשך לאך
שביר בבל אתו יטש
האלל בפלשׂוּ וריבתו
(ג) כי ותרכז מטה
הפקום אשר בבר
אליך לישם שמו ש
ברחת מבלך ונאצ'ה
אשר בון י' לך פאש
מנידך ואלך במעיר
בבלנות נסעה;

וְמִחָרֵר שְׁדָה עֲתוֹדִים
[משלי כט, כו]

ליקוטי רשי
[נדפס בסוף המסתכת]

בעין העמלה והנרבת. וְלֹא
 וכח כל זו מן שמליכון
 כי קעטשה ונעלמה ייטו לדולמליין
 עיל פפרק ב' (ד. ג') וכ' צעין
 עטמלה וסעללה זה מון שמת טה
 ניסו זו רוז ציס ומפלכמת קרי
 איזה קמיה נכל בצליה. ודוקן צו קווים כל
 סכל מילוי נמיין מהן (ה' טז) סכל
 חלון ומפלך ס' ג' טמיעת דצטט
 צב ציסו זו רוז ציס סיינו
 שיש במנון קושיש.
 כלור דאס' חילין און
 חיין כבסי כוון קון שיש
 במינין קושט: כוזה נהנה
 איזיא גוודס ובני צביה ר' כ'
 שיש במנון קושיש.
 כלור דאל דאל כוון
 חיון חיון בכסי כבסי
 עטפתה דוחה תולין: ק' וזה
 כלול בהמה לשלמיין.
 ק' און כל פפסת
 פסטה ושותה שעט שות
 פסטה עטלת ק' ג' ז' פ' ז'
 און אל מתה
 יטבל בו כו'. לינור
 השאות איזיאק למם
 טבלבו: און אמא חד
 למןשטי ולולין.
 כלור דאל דאל סקון
 אבל דם לא תלטה
 מענטש זוחל
 לעשונין זוחל
 משקון חד למונש
 מונשין חד למונש
 דם: אל בהומין
 האות שירוא קודם
 שאיל: ק' שיש כו'.
 מנה ק' רק לבטו כו'.
 לפכו שון אלטס. מונה
 מונה ליטא והז אינקיא.
 מאה זוז הווז משלך
 זוב: מאמתה
 בגין אונן און
 עטפם גאנטס.
 צירען אונד להוש
 לדברין. קלור
 לדביר ר' אעדער אין
 עדרה: מומחה
 בריאים הו. לינור
 אונן הו ר' מונ
 בסביס יאנז מלובס.
 כלור מונה
 מונשין: מינור און
 זונר זונר זונר.
צאי זה שמוחדר שביבה גורייה
 ובז'ו. ולט דמי לאס סינימו
 קעטמן דף פ' (ט'): לאחס קס טי סיס עינוי
 ט ט סיס נלן גליה נלן כלון לי
 פפער גלן גראיה: **מה** דוחה
 איזינה קדש. וְלֹא זוח וְלֹא מפלו קדיס
 עטפין כמי דאנן פפלקין (קעטמן דף ג').
 קדיס נמוץ צי מוחר ממיין
 סט נומל דלינה קדץ צפינס קהילוי:
עשרה מונה יקה ליטווא דיגט
 י' מנין יקה ליטווא בשיר.
 מוקומס סי' דגיס צול יונתן
 צבמ' דפליך קזונטס נלן גמליך
 עשרה מונה יקה ליטווא דיגט
 י' מנין יקה ליטווא בשיר.
 מוקומס סי' דגיס צול יונתן
 צבמ' דפליך קזונטס נלן גמליך

ב' יוספ^ט רבי ה'יא ונסיב לה אל'נן דתנא
שהחיתה שאינה ואויה סבר לה כר' שמעון
העומדה והערוכה סבר לה כר' מ' ובכעת
ימא בולה ר'ש ה'יא ושעני ה'בא דאמר
רא' ^(ט) ושפק וככה מ' שאינו מהוסר אלא
שפיכה וכסוי יצא זה שהוחוסר שפיכה פריה
בסוי והשתא דעתות להבי אפיו תימא
קדשי מובח מי שאינו מהוסר אלא שפיכה
בסוי יצא זה שהוחוסר שפיכה גיריה וכסוי
וור בר רב אש' אמר קרא ^(ט) חיה או
ז' מ' מה חיה שאין במינה קדש אף עוף אין קדש
מ' מ' קדשו קדש א' עוף שאין
מ' מ' קדש א' עוף שאין
קדש לא בחזה מה חיה לא חלהת בה אף
ז' מ' מה חיה איניה קדש אף עוף עקב מינאה
ז' מ' לא תחולוק בו אמר ליה עקב מינאה
רבא ק"ל ^(ט) חיה בכלל בהמה לסתמנין אמא
מי בהמה בכלל חיה לכסוי אמר ליה עליך
ז' מ' עין ובור מוקה מים יהוה טהור ^(ט) הדני אין
ז' מ' אהרניא לא ואמא ה'ם למעוט שאר
ישקון דלא איקרו מים אבל דם דאקרי
ז' מ' גדר ^(ט) אשר צוד אין ל' אלא אשר צוד
צדין ועומדין מאלהן מניין בנין אווזין
צודין ועומדין מאלהן מניין בנין אווזין
ז' מ' צוד מ' א' ב' מה ת'ל ^(ט) צוד למדת תורה דרך ארץ שלא יאלל
אדם בשידר אלא כהמנה הזאת ת'ר' ^(ט) כי
זריחיב ה' אלהך את גבולך ^(ט) למדת תורה
דרך ארץ שלא יאלל אדם בשידר אלא לתabinet
יריך רבה מ' יושיר יי'arel ה'ל ^(ט) וגנבה

ונומרת טלית קייב נלכota הולמת טליתות צהובות צהובות וריהוטם סמויות: ר"כ סמיה ליה לא סמס קדשי מזבח (ט) וכללן דענמלה וסינכלס קדשי זדק סגימת גם כי: רבוי הווא. ממנהין רצץ קממה לפיע דעתו ומפני מילטיש לי מיה מהגנאי נמדלה גמלל' צלהה דבורי בז וצון וצל וצ'ו: והשתאות דאותיות ל"ה רבוי. דדרלטן כ"ג: אבלי' תימא בקדשי מזבח. ודוקלמעת ליגראיס ולוכסיקס למג קרט' כו': מה היה. סתמן ליזס קדץ צהובים לרליה נאקליב: אוצ'יאו תורדים ובני יונגה. מדין כפוי ליה פיטולן צן צל מולון: חזאליך ויש במינון קדש. להל' גם גמ' גרכ'': זא חקפת בה. לדען קויצ'ום נכסמי דרביה לון נא קזוטס: אף עופות לא תחזרק בהם. נומל מען זו חי' ומין זו פנו'ו ומינ'ו מולון צעין כהיא: ט' טימיניג. מלון קמיינ' מיס מופורתם^ט הולם צצטמא נמיכ' (זט'ס י) כל צצטמא מפליקט פלאקה וגוי: איזמא נמי בהמה בבל' ווה ל'בכסי. דטל' ילען צצטמא שטקה (עשל דל' י): דר' נסמא נלכ' מיס: אל' מאה ושביל'בו. כו. כוין דמיס מקיי: אך משען ובוד. צפרתת סרלי'ס נמיכ' דמתמען מל' מען וודר יעדר לה מי צנטמל נצערלי'ס: אבל דם דאקרי מים ח'צ'ר. דמתעלין: זהולין. מל' מצקון צמתן גאנקס מידין וגוחטין נמוקה דחלו' גצי מיס קיל' זטמולה נפ'ק (ד' יט') נטול'ה מונלה נברטיא וסנטכלס אה רצוי מי גנטMISS הע' ס' מל' מנטץ' מוקון צהוין' גומילס עט' מל' קלחן: תרג' מינוויט. דמיס הולטלס קלח': מעין מים. ומל' צעל' מנטקן וטול'ו ומולט: בוד מים. ומל' צעל' מנטקן וטול'ו ומולט: מינוויט:

שיש לו פרוטה בתוך כיסו
כלין כבשים לבושך מגן
אותם והונגליים מוגן
תיל שם, ומגנה דפני
עריקון עירמאנין רבר' [ט]
[ט] יצית להריך ועפם
וון נוד שי' דספהן ניך להיזה
בשלוחתך איה ון לאפם
בערך ערך יישופת
גולדן: [ט] ישופת
קדרה
[ט] ששתה
[ט] יש להוטס ובהדרא
כבר [ט] כבשים טריין
להוריך דבררו: יי' ניקב
מתהדרין כה' תחתי
ישן הנוגרא
ומההשייל עיין הגדה
במהרץ' לועואה כל
דלאג' לה. עוי סדר
אם" נמצאת בדורי' לעז מוסדרת התחום: [ט] כתבי ושביפות: [ט] ציל
דור יוס בר'. שם "אבל בדורש אומר ארוח יוס רואשן מאכליין אותום

יממת מועלם שבת לשוב שבת אמר ר' ובזיכר
בא משפחתי בראים הוה אבל כנון אנו
ליצנזה להחונני א"ר נחמן כנון אנו לוין וו
ובבשים יהא מלובשך ^ט ומחר שוד עתודים
עתודים ואל ימכור אדם עתודים ויקח שרה ^ט וזה
וחולב גדיים וטלאים שבתווך ביתו ^ט להחמק ל-
ויתך ^ט וחיים לנערותך אמר מרד זוטרא בריה
ויבן למדה תורה דרך ארץ שלא לימד אדם ^ט
אנן. טליין לנו צמילייס: מי שאין ^ט לא פרותה ייך
אנן. כי מכם מלך דווי סל כ' יומן סמי וממיאי קעטול
יגיר כנון לנו דהפייע ^ט אין לנו ספיטוועס ערליעו לנוות
לעלוטס: זוקח עתודים. לנו זיט ^ט לנו מסס מלצע לפילקקס
טס ומלהלטס: תן חיים לנערותך. לנו פיקן למуд
(טטב): טן כנון אנו אפ"ט סמץ לנו הרותה מבורא עליינו ש"ג. המ
ראשון יומן שאינן זוקח עתודים. טן כנון שאינן זוקח עתודים י"ז. והרש"ל הגה "בדודש בשס" ו' ר' יומן שאינן זוקח עתודים.

וְעֵין אֶל-עַמּוֹן: [ג] בְּפָרֹשָׁן (כט''): [ה] הַהֲ מִתְנַזֵּה תְּהִלָּתָךְ: [ד] דָּבָר־אָכֵל בְּמִדְרָשׁ אָמֵר אֶחָד חִילָּס וְתִנְחַזֵּן: [ג] לְבָנָן: